

בהר. בחקתי

* מתוך ספר לקוטי הלכות *

אל תונו איש את אחיו

כלל ויסוד כל התורה בלה, הוא שצריכין לזוהר מאד לבלי להטעות את עצמו בזה העולם, כי העולם הזה מטעה את האדם לגמרי, וכמו שבכל הקנינים והמשא ומתן, צריכין להיות נזהר מאונאות והטעות, כמו כן בעקר הקנין של האדם בעולם הזה, שהוא לקנות תורה ומצוות בבחינת אמת קנה, צריכין גם כן לזוהר מאונאה וטעות. כי כמה וכמה פגמים ופניות חס ושלום יש בהתורה ומצוות של רב העולם, כי על ידי מעשיהם הפגומים, על ידי זה גם הטוב שלהם פגום הרבה, ואי אפשר להנצל בשלימות מהאונאה והטעיות של זה העולם, כי אם על ידי התקרבות להצדיק האמתי.

על כן צריכין לבקש ולהפשי מאד את הצדיק האמת, ולשפך לבו במים נכח פני ה' שזוכה למצאו, כדי שזוכה על ידו לברך המדמה שלו, כדי שינצל על ידי זה מכל הטעיות והאונאות הבאים על ידי בלבול המדמה. ויש שמאמין בהצדיק האמת ומתחיל להתקרב, אבל אין התקרבותו בשלמות, עד שזוכה על ידי זה לברור המדמה בשלמות, זה בחינת אונאה פחות משות, כי על ידי שהתחיל להתקרב באמת להצדיק האמת, על ידי זה יצא קצת מבחינת נגה (שהוא בחינת אונאה שתות), כי הצדיק מכריע אותו בכל פעם אל הטוב ואל הקדשה, ועל כן האונאה שלו היא בבחינת פחות משותות ונתן למחילה, כי זה הצדיק הוא בבחינת ואיש חכם וכפרנה.

אבל מי שאינו מתקרב אל הצדיק, רק עומד על המשקל שאינו חולק עליו, וגם אינו רוצה להתקרב, זה בחינת אונאה שתות, שהוא בחינת נגה שלפעמים נכלל בקדשה ולפעמים להפך, ועל כן הוא בסכנה גדולה, אם לא ישתדל להתקרב באמת, שלא יפל חס ושלום לרע גמור. אבל על כל פנים כל זמן שהוא בבחינת אונאה שתות, שאינו מכריע לכאן ולכאן, אזי הוא בחינת קנה ומחזיר אונאה, הינו שכל התורה ומצוות ומעשים טובים שלו, שהם עקר קנין האדם באמת כנ"ל, כל אלו הקנינים יתקיימו, רק שיצטרך להחזיר האונאה, כי יצטרך תקון וברור גדול לברר התורה ומצוות שלו מהאונאה והטעיות שלו.

אבל זה שטעותו בבחינת יתר משותות, הינו שנפל כל כך עד שחולק לגמרי על הצדיק שזה בחינת יותר משותות, הינו שבחינת נגה

השבת

רבי נחמן

אמרים

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

סיפור השבוע

* מספר כוכבי אור *

עצ מעשה מהמרש"א ז"ל. בעת שבנו בית הכנסת באוסטרה והיו צריכים כסף רב לבנותו, ועל כן עשו הנחת אבן הפנה בקהל רב. והכריזו למפר את הנחת אבן הפנה, עד שגביר אחד קנה את זה בשק מלא זהובים, ואחר כך כבד את המהרש"א ז"ל שהוא יניח את האבן. ואמר לו המהרש"א שיקש ממנו איזה דבר בשביל זה ובקש שיהיה לו בן כהמרש"א, וענה לו המהרש"א שזה קשה מאד ושיבקש דבר אחר, והוא התעקש דוקא בזה הדבר. ואמר לו המהרש"א אם תמות בזה אשתך תמות אתה, וכשתלד תמות היא גם כן. ואני אקבל את הילד ואגדלו אצלי, והסכימו על זה.

וכן הנה, ונתגדל אצל המהרש"א ז"ל. והיה נסתר, שלא ראו אצלו שום גדלות. ולפני פטירת המהרש"א צוה שהוא ימלא מקומו, וכן הנה. והרב הזה לא יצא לשום לוויה מחשובי העיר, והיה קשה בעיני הקהל והוכיחו אותו על זה. ואמר להמשמש כאשר יהיה לוויה מראשי הקהל יקרא אותו, וכן הנה, ויצא הרב ונטה במפה על המטה, וראו כלם איך המלאכי חבלה חטפו את הנפטר מהמטה וכו'. ואמר להם אם כן הוא החשובים שלכם, איך אתם רוצים שאלך ללוותם. ומאז הכירו כלם גדלותו שהוא ראוי להיות במקום המהרש"א ז"ל.

ברורה, ולאסוקי שמנתתא אליבא דהלכתא. כי כשעוסק בתורה לשמה, הינו בשביל השם יתברך לבד, אזי ה' עמו ואזי הלכה כמותו, כמו שאמרו רבותינו ז"ל: וה' עמו שהלכה כמותו. (לקוטי הלכות - הלכות תלמוד תורה ג' - אות ב' לפי אוצר היראה - תלמוד תורה וקריאת התורה, נ"ח)

נכלל בקלפה חס ושלום, שם הוא בחינת בטול מקח לגמרי. שכל הקנינים שלו בטלין ומבטלין לגמרי, ועליו נאמר כאשר בא כן ילך ומאומה לא ישא בעמלו. ויצטרך לסבל מה שיסבל בכמה גלגולים וכו', עד שהצדיק יחזר ויתקנו מחדש לגמרי (לקוטי הלכות - היראה - צדיק, אות ר"ב)

כוג. אם בחקתי תלכו ...

צריך לעמל בתורה ביגיעה גדולה, כמו שאמרו רבותינו ז"ל אין התורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו עליה. וכמו שאמרו אם בחקותי תלכו על מנת שתהיו עמלים בתורה, עמלים דיקא. ועקר העמל והגיעה שצריכין בעסק התורה, הוא בשביל לברר עסק התורה שיהיה הלמוד לשמה באמת רק לעשות נחת רוח ליוצרו יתברך, ולא יהיה למודו חס-ושלום בשביל תועלת עצמו בשביל שיתקרי רבי או פיוצא באלו הפניות חס-ושלום. ועקר היגיעה והעמל בהלמוד הוא רק בתורה שבעל פה פה פמוכן לכל, זה מחמת שמשם עקר אחיזת הלמוד שלא לשמה חס-ושלום, וכמבאר בפנים.

ועל-כן צריכין להתיגע מאד בעסק התורה שבעל-פה, לברר ולהכניע ולדחות ולבטל לגמרי המחשבות של גסות ופניות וערמוניות שרודפין אחר מחשבתו, ורוצים להטות לבבו מן האמת חס-ושלום לעסק בתורה שלא לשמה חס-ושלום, הינו בשביל איזה פניה של שטות והבל חס-ושלום, וצריכין להתאמץ בכל עו לבטל אלו המחשבות, ולבקש מהשם יתברך שזוכה שיהיה למודו להשכינה, דהינו שיעסק בתורה רק בשביל רצון השם יתברך לבד, ואז על-ידי זה זוכה לברר ההלכה מאחיזת המץ ותבן שהם הקשיות והחמרות שיש בהלכה, ואז זוכה להלכה ברורה ומשנה

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"ב ב/סו)

טוב להגיד ולשיר נ נח נחמן נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

השתכחות הנפש

כרואות באב"י הנחמה

אחד ספר לר' ישראל שהוא מקבל כסף מהמדינה, ור' ישראל שאל אותו: "על מה?" במרמוז לו שאין לקבל ללא סבה מצדקת. (מסעיף יד עד כאן, סיון תשנ"ג בבוקר - מבשרת ציון)

אחד רצה לקנות דירה ולצורך המשפנתא היה צריך להביא ערבים, וכן ערב שמתחייב על כל הדירה, או תלושי משפחת המעידים שיש לו הכנסות קבועות. והאיש חשב לקבל ממכירו תלושים מזיפים, כי הוא בא מחוץ לארץ ולא הכיר ערבים שיחתמו בעדו, וכששאל על כך את ר' ישראל, הוא לא רצה לשמע בכלל על הרעיון הזה, ובאמת אותו החבר התחזק בתפלה, ופגש בהשגחה בפתל איש שלא הכיר אותו, והסכים להתחייב בעדו בכל הערבות.

פעם אמר שיחה נפלאה שבה אמר: "יש לנו סיסמא, והיא הכל בחנם!". ופרט, שמי שזוכה להתקרב וכו' - יש שדורך בחנם ורשיון בחנם, ופרט כמה הצטרכיות שגם הם בחנם, ואמר שנהיה הקומוניסטים החדשים ונשלם רק את הדלק. ונראה שרמו, שמי שזוכה להתקרב לדרך רבנו באמת, זוכה לכל מה שצריך בחנם וכו'...

= מנהגים (חלק א') =

אחד שאל פעם את ר' ישראל איך להתנהג בהלכה, והשיב: "בלי חכמות, כמו שכתוב" (והיה מאד מכון, כי בכלל שבו למד, היו מאד חוקרים, ולומדים הלכה עם הרבה חכמות).

והוסיף: "יש שני פוסקים - ה'בית יוסף' והרמ"א, הספרדים קבלו על עצמם ה'בית יוסף', והאשכנזים הרמ"א, וככה צריכים להמשיך ולנהוג" (אמר את זה ברמו עם היד ובספק). והלה הוסיף לשאול: "אני ספרדי, או אני צריך לנהוג כמו ה'בית יוסף'?", ור' ישראל שתק קצת ואחר כך השיב לו: "אבל אנחנו שזכינו להתקרב לרבנו, והוא היה עושה כמו הרמ"א - גם אנחנו עושים כמו הרמ"א, אבל אין הרבה הבדל"...

ככה כשאחד מישראל רוצה לדבר עם השם יתברך לפרש שיחתו לפניו יתברך ולבקש ממנו, שיקרבו לעבודתו יתברך, אז השם יתברך כביכול, משליך כל עניניו, וכל הגזרות שרוצה לגור חס ושלום, וכל העסקים שלו, שהוא יתברך עוסק בהם, כביכול, והוא משליך הכל ופונה עצמו רק לזה האיש, שרוצה לדבר עמו ולפרש שיחתו לפניו לבקש מאתו, שיעזרהו להתקרב אליו יתברך.

נמצא, שעל ידי זה ממילא נצולין ישראל מכל הגזרות קשות, רחמנא לצלן. (לקוטי מוהר"ן, סימן ע').

עצבות הוא כמו מי שהוא בכעס וברגז, כמי שמתרעם ומתלונן עליו יתברך, חס ושלום, על שאינו עושה לו רצונו, אבל לב נשבר הוא כבן המתחשט לפני אביו, פתינוק שקובל ובוכה לפני אביו על שנתרחק ממנו וכו'. (שם, סימן מב; ועין עוד לקמן סימן לד').

שלא יהיה לנו שום תאוה גשמיות של הגוף לשום דבר שבעולם כלל, וכל אכילתנו ושתינתנו וכל הנאנתנו ותענוגנו, יהיה רק מהתנוצצות האותיות שיש בכל דבר שבעולם בלי שום תאוה הגוף כלל. ועל-ידיה תשלח ברכה במוזננו, ונזכה לשביעה דקדשה שיהיה שביעה במעינו לאכל מעט ולשבע רק מהתנוצצות האותיות הקדושים של אותו הדבר שאוכל ואשתה בקדשה ובטהרה גדולה.

ויקים בנו מקרא שכתוב, ואכלתם אכול ושובע והללתם את שם ה' אלקיכם אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו עמי לעולם. עד שנזכה ללב טוב ומאיר, ללב שמח, על-ידי אכילתנו ושתינתנו, ועל-ידי הארת הלב נזכה לפנים מאירות דקדשה, ברכנו אבינו כלנו יחד באור פניך. שנזכה לפנים דקדשה, פנים מאירות, פנים של שמחה, שיהיה אור פני ה' חופף על פנינו תמיד. ויקים בנו ובזרענו מקרא שכתוב, זה דור דורשיו מבקשי פניך יעקב סלה. (לקוטי תפילות א' - מתוך תפילה י"ט)

אוכלים ושותים או מתענגים ממנו. ועל-ידיה נזכה ללב טוב, שלבי יהיה מאיר בקדשה גדולה, על-ידי שזיכה ליהנות ולזון רק מהתנוצצות האותיות של פח מעשה בראשית שיש בכל דבר.

ותהיה בעזרי ותשמרני ותצילני תמיד, שלא אהנה מהעולם הזה בלא ברכה, ונזכה לברך על כל דבר שנאכל וננהג, ברכה תחלה וסוף בכונה עצומה, בכונה קדושה וטהורה לשמך הגדול והקדוש יתברך לעד. וכל הברכות והודאות ושירות ותשבחות שלנו, כלם יהיו בשלמות בבחינת שלמות לשון הקדש על-ידי לשון תרגום, באפן שנזכה לעורר פח מעשי ה' שהם ה'ב' אלקים של מעשה בראשית, שהם האותיות המלבשין בכל דבר שבעולם, אשר על ידם בראת ברצונך הטוב כל הדברים שבעולם מגדול ועד קטן. ובראת כל דבר משנה מחברו במראה וטעם ותמונה אחרת, כפי אותיות התורה הקדושה שהכנסת בכל דבר כפי רצונך הטוב, כאשר שערת ומדדת ושקלת בהכמתך הקדושה.

"מה רבו מעשיך ה' כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנייך. ועתה יגדל נא פח אדני כאשר דברת לאמר". עשה למענך ולמען כבודך ולמען אותיות הקדושים שלך המלבשין בכל דבר, שתתן לנו פח ברחמיך הרבים לעורר תמיד פח האותיות של מעשה בראשית שמלבש בכל דבר שבעולם, ולא נלך אחר שרירות לבנו, ונמעט תאות טבענו,

מי שיש לו שלמות לשון הקדש והוא שומר הברית, הוא יכול לעורר התנוצצות האותיות שיש בכל דבר, ואזי אכילתו ושתינתו וכל תענוגיו אינו אלא מהתנוצצות האותיות ומזה מאיר לבו, ועל-ידיה פניו מאירות, וזוכה לזכך את הפנים כל-כך, עד שיוכל לעורר אחרים בתשובה על-ידי שיסתכלו בפנים שלו לבד, כי יראה כל אחד את עצמו בפנים שלו כמו במראה ויראה איך שהוא משקע בחשך, עד שבלא תוכחה ובלא מוסר יעורר את חברו בתשובה, רק ממה שגיבט בפנים שלו לבד (לקוטי מוהר"ן א' - סעיף י"ט).

... ובכן תזכנו ברחמיך הרבים, שתהיה אכילתנו בקדשה ובטהרה בלי שום תאוה גשמיות כלל, ותתן לנו פח לעורר התנוצצות האותיות הקדושים של כ"ח אתון דמעשה בראשית שמלבש בכל דבר שבעולם, עד שכל אכילתנו ושתינתנו וכל סעודתנו ותענוגנו יהיה רק מהתנוצצות האותיות הקדושים לבד, שיש באותו הדבר שאנו